

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. София, 02.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на втори септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Ирина Р. Славчева

Членове: Ивайло П. Георгиев
Ваня Н. Иванова

като разгледа докладваното от Ирина Р. Славчева Въззивно гражданско дело
№ 20221800500555 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.436 и сл. от ГПК.

Софийският окръжен съд е сезиран с жалба на ЕМ. АЛ. М. от гр. П. против отказ на
ДСИ при РС-П. с разпореждане от 18.07.2022 год. да прекрати производството по изп. дело
№ 48/2022 год. на основание чл. 433, ал. 1 т. 1 от ГПК.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК е постъпило възражение от вискателя по
изпълнителното дело.

Със съпроводително писмо ДСИ е изпратил жалбата, възражението и препис от
изпълнителното дело на СОС, като е изложил на осн. чл.436, ал.3 от ГПК мотиви по
обжалваното действие.

Софийски окръжен съд, като обсъди данните в изпълнителното дело и представените
от страните доказателства във връзка с изложените в жалбата доводи, намери за установено
от фактическа страна следното:

Изпълнителното дело е образувано пред ДСИ при РС-П. на основание изпълнителен
лист от 14.06.2022 год. гр.д. № 20215330117491/2021 год. на РС-Пловдив, съгласно който е
изменен размера на присъдена издръжка, дължима от Е.М. на детето В.М. чрез неговата
майка и законен представител С.К., като същата е увеличена от 130 лева на 270 лева
месечно, считано от датата на подаване на исковата молба – 05.11.2021 год. до настъпване
на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната
лихва върху всяка просрочена вноска, като е постановено увеличението на издръжката за
изтеклия период от 05.11.2021 год. до 06.04.2022 год. в размер общо на 700 лева да бъде

изплатено в шестмесечен срок, считано от 06.04.2022 год. Посочено е, че издръжката ще се изплаща в рамките на календарния месец, за който се отнася.

Жалбоподателят твърди, че доброволно и редовно изпълнява задълженията си по изпълнителния лист, като към момента на образуване на изпълнителното дело, както и към момента на подаване на въззивната жалба няма изискуемо и ликвидно задължение по изпълнителния лист. Поради това счита, че неправилно е образувано изпълнителното производство и е наложен заповед върху получаваната от него пенсия, като счита, че изпълнителното производство следва да бъде прекратено. Изпълнителното дело е образувано на 24.06.2022 год. По делото са приложени бонове на „Б.п.“ ЕАД, от които е видно, че на 29.06.2022 год. е приет паричен превод с получател С.К. за сумата 270 лева с подател Е.М. с основание – плащане по гр.д. № 17 491/21 на ПРС, като е изпратено съобщение до получателя. Представени са и системни бонове, от които се установява, че са приети парични преводи от „Б.п.“ ЕАД в размер по 133,90 лева всеки с подател Е.М. на 01.11.2021 год., 30.11.2021 год., 04.01.2022 год., 01.02.2022 год., 28.02.2022 год., 31.03.2022 год.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата срещу постановлението, с което ДСИ е отказал да прекрати производството по изпълнителното дело, е допустима, съгласно чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК /Д.В. бр. 86/2017 год./.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Основанията за прекратяване и приключване на изпълнителното производство са изрично посочени в закона – чл. 433, ал. 1 и ал. 2 от ГПК. В случая релевираното от длъжника основание за приключване на изпълнителното производство е изпълнение на задължението по изпълнителния лист и покрива хипотезата на нормата на чл. 433, ал. 2 от ГПК, но това основание не е осъществено, тъй като предмет на изпълнителното дело е парично задължение за издръжка на ненавършило пълнолетие дете по чл. 143 от СК. Това задължение се характеризира с периодични изпълнения – месечно плащане на издръжката. Извършените от длъжника плащания на задълженията към датата на поканата за доброволно изпълнение, включително таксите и разноските по изпълнителното дело, не покрива хипотезата на чл. 433, ал. 2 от ГПК за приключване на изпълнението, тъй като с поканата на длъжника е съобщено, че задължението му е периодично, съобщен му е и размерът на задължението, но вискателят е дете, което не е навършило пълнолетие и до навършване на пълнолетие или настъпване на други основания за изменение или погасяване на задължението за издръжка, пораждащо се ежесечно и подлежащо на изпълнение в рамките на съответния месец, изключва уредената в чл. 433, ал. 2 от ГПК възможност то да бъде погасено успешно с плащане на задължението до поканата за доброволно изпълнение и не може да се счете това задължение за изпълнено по вложения в разпоредбата на чл. 433, ал. 2 от ГПК смисъл. Изложените от длъжника доводи и представени от него доказателства, че плаща извънсъдебно издръжката не са основание за прекратяване на изпълнителното дело

и в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, тъй като от една страна плащанията не са извършени преди образуването на изпълнителното дело и от друга – не се установява изпълнение на всички просрочени задължения в пълен размер – напр. задължението за заплащане на издръжка за м. юли 2022 год., както и увеличението на издръжката в общ размер на 700 лева, която е следвало да бъде изплатена в шестмесечен срок на равни суми, платими в рамките на всеки календарен месец през периода. Доколкото не са налице основанията по чл. 433, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ГПК за приключване/прекратяване на изпълнителното производство, не е осъществено и основанието на чл. 433, ал. 3 ГПК за вдигане от съдебния изпълнител и на наложения от него изпълнителен заповед върху пенсията на длъжника. Не са налице данни за основателност на искането за прекратяване на изпълнителното дело и поради това, че не се установява сумата по изпълнителния лист да е платена или внесена за вискателя преди образуване на изпълнителното производство, съгл. разпоредбата на чл. 433, ал. 1 от ГПК. Представените по делото бонове за парични преводи не удостоверяват надлежно извършено плащане, тъй като липсват данни същите да са надлежно съобщени и получени от С.К.. Освен това, не е налице признание на вискателя, че е получил дължимите и падежирали месечни издръжки, напротив – в своето становище във възражението си по жалбата, вискателят оспорва надлежното изпълнение от страна на длъжника. Според чл. 75, ал. 3 от ЗЗД плащането е извършено със заверяването на сметката на кредитора. Доколкото самата вискателка сочи, че плащанията не са достигнали до нея, а липсват данни същата да е получила съобщения за постъпилите пощенски записи, не може да се приеме наличието на надлежно изпълнение от длъжника. В случай, че вискателят е уведомен за извършените плащания, но откаже да ги получи /данни в тази насока по делото няма/, според чл. 97, ал. 1, изр. 2 от ЗЗД длъжникът може да вложи дължимата парична сума по сметка на кредитора, който е в забава. Става въпрос за сметка, която длъжникът може да открие на името на кредитора си. В случая не се установява належното получаване на всички дължими суми по изпълнителния лист от вискателя, нито забава от страна на последния. Поради това длъжникът остава задължен за сумите по изпълнителния лист, а съответно ответницата по жалбата разполага с възможността да търси принудително изпълнение на тези задължения.

По изложените съображения жалбата на длъжника против разпореждането на ДСИ, с което е отказал да приключи изпълнителното производство, се явява неоснователна и следва да се остави без уважение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на ЕМ. АЛ. М. от гр. П. против отказ на ДСИ при РС-П. с разпореждане от 18.07.2022 год. да прекрати производството по изп. дело № 48/2022 год. на основание чл. 433, ал. 1 т. 1 и чл. 433, ал. 2 от ГПК, като

НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____